

Äiti, katso!

Helteisen heleänä helatorstaina sain perheeni kanssa olla mukana jumalanpalveluksessa Pyhän Kolminaisuuden kirkossa. Se oli ensitapaamisemme uudenuutukaisen kotikirkkomme kanssa. Valoisa ensivaikutelma syntyi heti, kun kirkon portaille astuimme. Eteisen ikkunaseinät loivat avaruutta ja kesäkukat kirkon edustalla toivottivat tervetulleeksi.

Lauluryhmä lauloi kauniisti, niin että sävelet kohosivat kirkon korkeaan kattoon saakka. Saarnassa kuulimme mm. keskiaikaisen helatorstain vietosta. Pienimmäinenkin jaksoi hyvin istua toimituksen ajan, vaikka äiti oli unohtanut rusinalaatikon kotiin, josta pieni pettymyksen itku heltisi. Jumalanpalveluksen jälkeen oli tunnin ajan mahdollisuus käydä ehtoollisella. Lehteriltä lauluryhmä lauloi: ”Oi katsele lintua oksalla puun”.

Isovanhempamme sanoivat, että helatorstai on juhlapyhä, jolloin ei lehti liiku eikä ruoho kasva. Muistan, kuinka lapsena jäin miettimään, mitä sillä tarkoitettiin. Helatorstaina Jeesus nousi taivaaseen, siksi se on yhä suuri juhlapyhä.

Jumalanpalveluksen jälkeen kanttori esitteli meille uuden kirkon tilat. Sakastitiloissa oli lastenhoituhuone mikroyksikön myötä ja morsiushuone vihittäville parille. Kirkon lehteri odottaa uusia urkujaan. Pienimmäinen huomasi virsikirjassa uuden kirkon ääri viivat kannessa, ”Äiti, katso!”

Tästä valoisasta, kutsuvasta kirkosta tulee nykyisten ja tulevien sukupolvien kirkko. Tätä ei voi verrata vanhaan, puiseen, rakkaaseen ristikirkkoomme, jonka esi-isäni Pekka Raudaskoski 1700-luvulla on suunnitellut. Meidän on aika kiitollisuudella ottaa käyttöön uusi kirkkomme, ja aloittaa tunnesiteiden luominen tähän kirkkoon.

On aika suvivirren voimalla lähteä kohti tulevaa kesää ja valoisa tulevaisuutta. Pyhän Kolminaisuuden kirkko on meitä kaikkia varten. Ottakaamme rohkeasti se käyttöön!

Johanna Jussila